

kašsinaste kũlwab, se peab ka kašsinaste
leikama. — Leikuse-pũhha pũhhitsemine
sadab siis sedda hinda ja kašsu, et õp-
pime sellega rahhul ollema, miš
ja kuida išsi, ja sedda mõda ka
Zummal, meiega teinud, ja —
parremat noud wotma.

Zummal kannab meie eest hooft; agga
innimene peab išsi ka ennese eest hooft
kandma. Zummal murrerseb meie ette
ja annab korralist ilma, kaštet ja wihma;
agga selleparrast ei pea inimene mitte
holimataks jama, waid kui noislik loom
ettearwama, miš ta teeb, ja miš wimaks
sest saab tulles. Zummal annab leikust;
agga keš ei kũlwa, ehk keš diete ei kũl-
wa, se ei woi ka mitte leikada, ning tul-
leb sedda temma ennese sũiks anda, kui
teiste rohke leikamiseaeg temmale leina-
mise ajaks saab. Keš rohkeste kũlwab,

ũtleb kirri; se peab ka rohkeste leikama.
Zummal teeb meiega nenda, kuida meie
teud wãert on, ja moedab dige moeduga
iggaũhhele, miš temma teninud, ehk kuida
temma tõed teinud: ũhhele paljast semet,
teisele kahhewõrt, kolmandale wiewõrt,
neljandale kuewõrt ja mitmele kue-seits-
me ja kũnnewõrt. Tulles selle parrast
ũttelda: selle moeduga miška ommast kãest
olled moetnud, moedetakse sulle jãlle. Sed-
da ennam omma tõe kallal omma rammu,
meelt ja moistust olled prukind ja selle peale
mãrkand, miš so ennese ja teiste tead-
misest hea ja tallus on, sedda parremine
jaab so tõe kordaminne, ja sedda su-
remat kašsu sulle saatma.

Zummal on wãggew, ũtleb Pau-
lus, keik armurohkeste teile and-
ma, et teie ikka keikis keigega
rahhul ja rohked woite olla keige